

Foranstaltning udført paa bedste Maade. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) havde ogsaa Ret i, at vi staa her over for et nyt Omraade, hvor vi ikke have nogen Erfaring, og derfor maa vi gaa varsomt frem. Naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Rosager) mente, at jeg i de Udtalelser, jeg fremkom med i Gaar, havde hævdet, om ikke just med stor Styrke, at man burde blive ved at yde Præmie til det, som var det bedste af det gode eller det bedste af det udmærkede, vil jeg hellere sige, skal jeg bemærke, at jeg allerede i Gaar tillod mig at nævne, hvorfor jeg mente, der var noget farligt i at udelukke dette det bedste. Af de Udtalelser, der ere fremkomne i Dag, er der ingen, der er mere bestemt formet end den, der kom fra det ærede Medlem for Lejre (Ole Hansen). Der er jo noget tiltalende ved den, det skal jeg ikke nægte. Vi ere ikke væsentligt uenige. Baade det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds og det ærede Medlem for Lejre ville aabenbart give mig Ret i, at hvis man nu vedtager en saadan Bestemmelse om, at naar en Mand en Gang har sejret i Konkurrencen og været de andre overlegen, maa han ikke faa Præmie i længere Tid end i den Tidsperiode, som fastsættes ved Bestemmelsen her, ja maa ikke en Gang komme til at konkurrere yderligere, saa er det forkert. Det, de Herrer ville naa ved en saadan Bestemmelse, er, at han ikke skal blive ved at have et Fortrin forud for andre ved denne Præmie, denne Statsunderstøttelse, men dette Fortrin faar han netop, naar han ikke maa konkurrere og ikke faa Præmie mere. Derfor lægger jeg overordentlig megen Vægt paa, at man ikke afskærer ham fra Konkurrencen. Man kunde tænke sig, hvis man bruger Pointsystemet, at han havde sejret med nogle faa Points i den første Konkurrence. Saa vilde han altsaa blive ved at leve derpaa hele Tiden. Hvis han derimod faar Lejlighed til at konkurrere i næste Omgang, har maaske den, som var nær paa Siden af ham i den første Konkurrence, allerede overfløjet ham, saa at han ikke kan blive staaende ved det, han har naaet, og altsaa heller ikke faar den Nytte af det, som han ellers vilde faa, og som han heller ikke har fortjent. Men der er intet til Hinder for, at man, selv om man lader den vedkommende konkurrere, kan vedtage Bestemmelser om Præmieuddelingen, saa at han ikke kan høste umiddelbar pekuniær Fordel af Konkurrencen. Vi

vide ikke, hvilke Erfaringer der kan være gjort efter den første Tidsperiode. Sæt, man fandt en Vej, hvorefter man kunde sige: Vi fortsætte med at yde saadanne Beløb fra Statens Side, men i Stedet for igen at give Ejeren dem, hvis det er den samme, ville vi lade det komme Overtagere af Afkommet til gode, f. Eks. Smaakaarsfolk, Husmænd, som kunde have Lyst til at faa deres Besætninger fra saadanne Avlscentrer. Jeg indrømmer, at der kan være Vanskeligheder ved at finde en Form, hvorefter dette kan gøres, men det er dog ikke umuligt, at man til den Tid kunde finde en Form, saa at man kunde sige: Nu skal det ikke komme Præmietageren til gode paa samme Maade, men det skal komme de Folk til gode, for saa vidt de ere uformuende, som ville anskaffe Dyr fra den kostbare Besætning. Derfor tror jeg, den ærede Ordfører aabenbart har Ret i, at man ikke maa vedtage for mange skærpene Bestemmelser, inden man har indvundet de tilstrækkelige Erfaringer. Skulde man, som det ærede Medlem for Lejre antydede, ville sætte en Bestemmelse ind i en Anmærkning paa Finansloven, vilde jeg meget anbefale, at man ikke strøg Konkurrencen, men lod de vedkommende blive ved at konkurrere for at vise, om de fremdeles fortjente det Navn, de havde vundet ved den første Konkurrence.

Jeg mener, at der, som vi have været enige om fra alle Sider, vil være store Vanskeligheder ogsaa ved denne Bedømmelse, men jeg tror ikke, Vanskelighederne kunne sammenlignes med, hvad vi ellers ere vante til ved Bedømmelsen paa vore Dyrskuer. Her gaar jeg ud fra, at det vil blive en Bedømmelse af, hvad Dyrene kunne yde baade i kvalitativ og kvantitativ Henseende, hvor man altsaa kan komme til at benytte Vægt baade paa det ene og det andet Omraade. Det bliver jo alligevel noget andet, end naar det overlades til et Skøn eller til Øjet. Men hvad der særlig vil blive Opgaven for de Udvalg, der faa med denne Sag at gøre, vil være at skaffe en saa fuldstændig Kontrol, som det overhovedet er muligt at skaffe, af Fodringsmaaden, for at den ene ikke paa dette Omraade skal vinde Forspring for den anden. Ydelsen afhænger jo dog i høj Grad af, hvordan der bliver fodret. Jeg tror ogsaa — og det er jeg overbevist om, at den højtærede Minister vil gøre sit til — at de Udvalg, der faa med denne Sag at gøre og aarligt skulle afsige deres Domme, ville blive meget strenge i Bedømmelsen. Vi maa hellere ingen under-